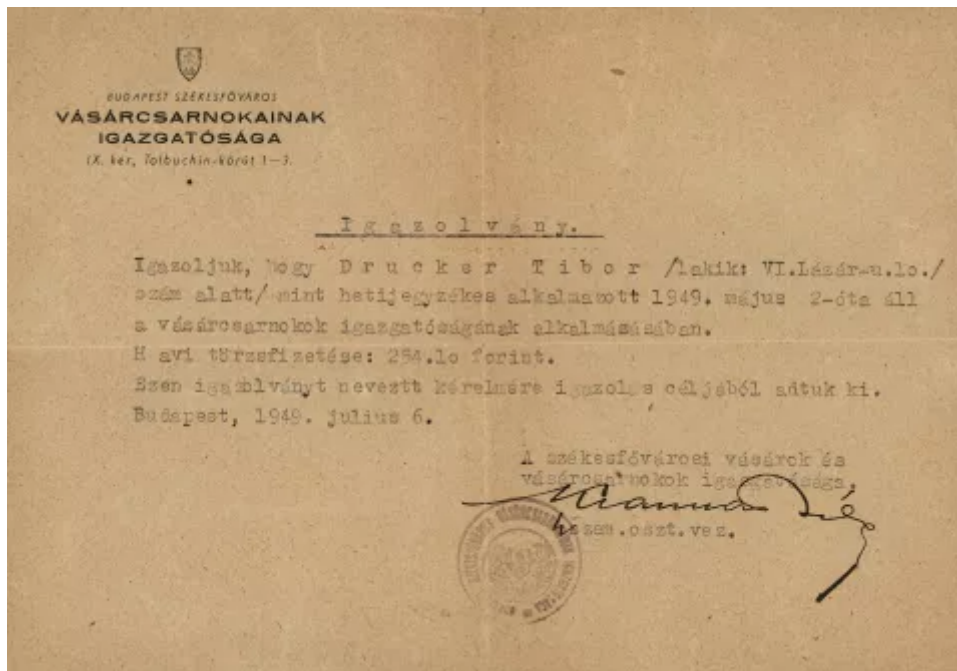

Igazolvány

Igazolvány 1949-ből, amely igazolja, hogy 1949. május 2. óta a Vásárcsarnokok Igazgatóságának alkalmazásában állok.

1948-49-ben kerültem föl Budapestre. A műszaki egyetemre akartam jelentkezni, a vegyészmérnöki karra. Anyámnak volt ez mindig vágya, hogy vegyészmérnök legyek. A cionista mozgalommal itt is kapcsolatban maradtam. Zuglóban, a Bácskai utcában volt egy cionista otthon, ahol egy darabig voltam, és innen alijáztunk volna. Nagy vonzóerőt gyakorolt rám a mozgalom, mint ahogy sokan másokra is. Olyannyira, hogy már el is indultunk Izraelbe, és valahol Baja környékén állították meg a csapatot, igazoltattak, és akkor nem sikerült elmenni. Az alijázási kísérlet ezzel megghiúsult. Ezzel együtt apám szociáldemokrata kötődései miatt a Szociáldemokrata Pártba is beléptem 1945-ben. Egyszerre voltam mindkettőben, a cionista mozgalomban és a pártban. Hogy ezt [az alijázást] nem nagyon szorgalmaztam aztán, apám miatt volt, nem akartam őt itt hagyni. A háború után apám újra megnyitotta az órásműhelyét, és ott dolgozott az államosításig, 1948-ig. Ezután az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat szegedi boltvezetője lett. 1958 után megbetegedett, és 1967-ben bekövetkezett haláláig én ápoltam. Budapesten halt meg.

1948-ban volt egy tüntetés a kunmadarasi pogrom miatt, amiben én is részt vettem. Később ez meghatározó dolog lett az életemben, mert amikor 1950-ben bevonultam katonának, ott tiszti iskolára kerülve, a tisztté avatás előtt azzal az indokkal zártak ki az akadémiáról, és helyeztek vissza a csapathoz, hogy államellenes tüntetésben és mozgalomban vettem részt. Ebből semmi nem volt igaz, mert nem volt ez államellenes tüntetés.

A műszaki egyetemre ugyan fölvettek, de nekem kevés affinitásom volt az egyik legfontosabb tárgyhoz, a matematikához, mindig is humán beállítottságú voltam. Olyan neves tanárok tanították nekem a matematikát és vektoralgebrát, mint Alexits György, aki a kor jeles matematikusa volt. Őszintén megvallva, nemigen értettem meg a lényegét e tudománynak, de becsülettel csináltam. Ekkor került sor a két párt egyesülésére, és létrejött a Magyar Dolgozók Pártja, és pártfőlülvizsgálat

volt. A vizsgálat során nem igazán szereztem jó pontot a cionista mozgalomban való részvétellel, és eltanácsoltak az egyetemről. Ráadásul egy népi kollégiumban laktam, ami az Üllői úton volt, a mai Kilián laktanyában [A Szociáldemokrata Párt Ady Endre Kollégiuma működött az épületben. -- A szerk.]. Ez nagyon megrázott, és erős törést jelentett az életemben. Végül is dolgozni kellett, és "tisztességes" munkát sikerült találnom a rokonság révén. Máté Miklós főrabbi, akinek a felesége unokatestvérem volt [Dr. Máté Miklósné, szül. dr. Witz Magdolna], segített, és egy igen jeles beosztásban sikerült elhelyezkednem: a Garay téri piacon lettem söprögető hetijegyzékes alkalmazottként.